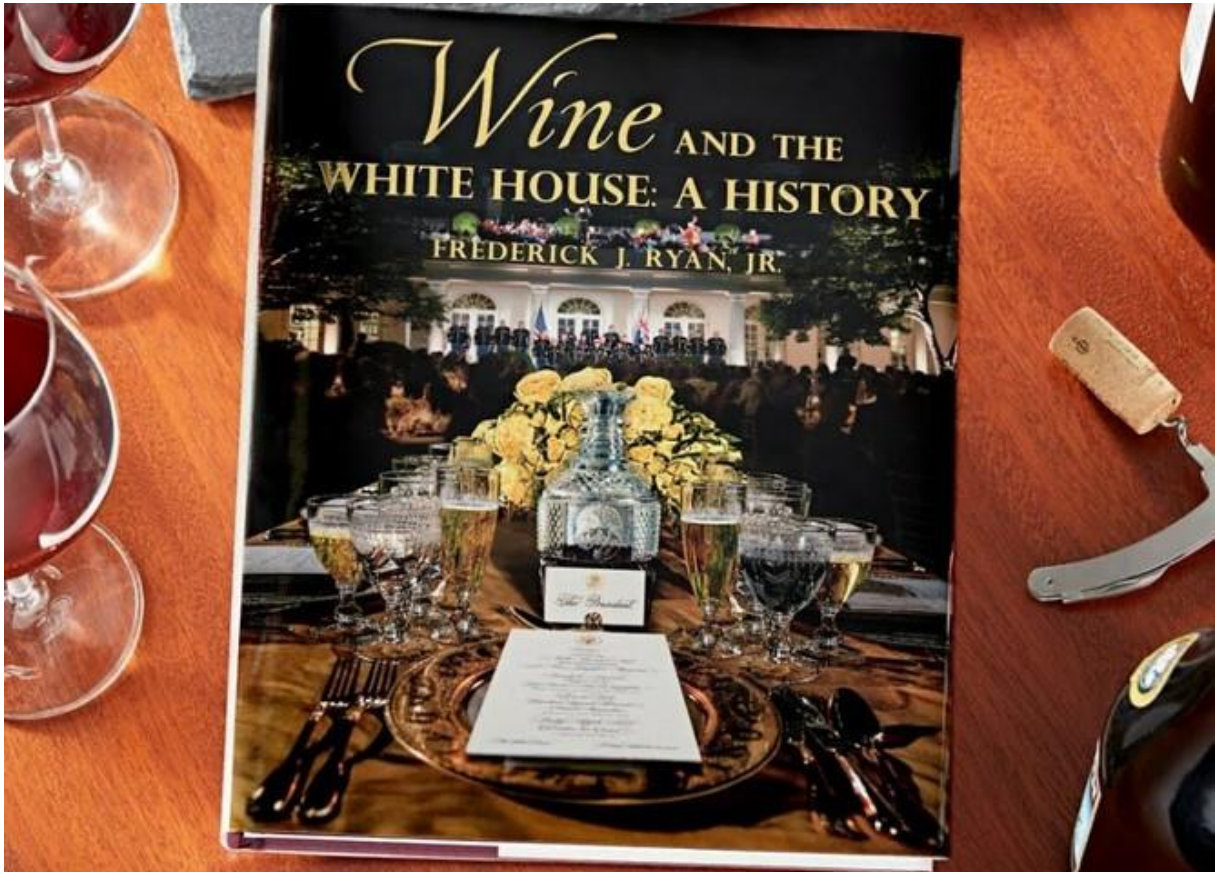

“Wine at The White House” van Frederick J. Ryan jr.

Bron: Sonoma Country Winegrowers– Virginie Boone ([link](#))

Historicus Frederick J. Ryan jr. is al lang gefascineerd door de unieke rol van de Amerikaanse president en de geschiedenis van het Witte Huis en heeft al tientallen jaren interesse in wijn. Hij bracht de twee samen in zijn echte White House Historical Association-boekdeel, 'Wine and The White House: A History'.

Ryan bracht zijn jonge jaren door in Italië (zijn vader zat bij de Amerikaanse luchtmacht), waar wijn een constante was, voordat hij de middelbare school in Californië afrondde, naar het USC ging en wijnmakerijen in de staat verkende wanneer hij kon.

In 1982 werkte hij in het Witte Huis van president Ronald Reagan, die volgens Ryan 'een belangrijke rol speelde in de opkomst van veel Californische wijnmakers' tijdens zijn tijd als gouverneur van Californië, en voor het meebrengen van die kennis en enthousiasme voor wijn. naar het Witte Huis, "waar hij er trots op was de beste wijnen van Amerika te presenteren."

Ryan gelooft dat mensen die van wijn houden en mensen die gefascineerd zijn door het Witte Huis veel gemeen hebben.

"Beide groepen bestaan in de kern uit mensen die graag over het verleden leren en die geschiedenis met het heden verbinden", schrijft hij. "Wijnliefhebbers... houden op hun eigen manier van geschiedenis. Een fles wijn is in veel opzichten een historisch artefact. Miljoenen jaren van geologie zijn besteed aan het maken van precies de juiste bodem. Generaties van zorgvuldige wijnbouw hebben de druivensoorten van vandaag voortgebracht. De filosofieën over wijnmaken hebben zich in de loop van tientallen jaren ontwikkeld en zijn vaak doorgegeven als onderdeel van de rijke geschiedenis van wijnfamilies."

En zo werd zijn boek geboren, waarin de manieren worden beschreven waarop alle presidenten het Witte Huis hebben gebruikt als locatie om de beste wijnen uit Amerika te presenteren.

Een van de verhalen die over George Washington worden gedeeld, is het feit dat hij 'een man van Madeira' was, die in 1776 elke avond drie of vier glazen van Amerika's populairste wijn dronk. Al snel hielpen Thomas Jefferson en Benjamin Franklin (een champagneliefhebber!) wijnen aan hun collega's.

Jefferson, onze derde president, die wijnen uit Duitsland, Frankrijk, Italië, Spanje, Portugal en Hongarije naar het Witte Huis bracht, geloofde sterk in het vermogen van Amerika om zijn eigen wijnen te maken.

'We zouden in de Verenigde Staten een even grote verscheidenheid aan wijnen kunnen maken als in Europa', schreef Jefferson aan het einde van zijn presidentschap. "Niet precies van dezelfde soort, maar ongetwijfeld net zo goed."

In 1807 begon hij in Monticello in Virginia druiven te verbouwen om zijn eigen wijnen te maken.

In 1864 kreeg president Abraham Lincoln, die opgroeide in de buurt van Kentucky Bourbon maar nauwelijks dronk, een geschenk van 1859 vintage Californische wijnen van de verzamelaar van de haven van San Francisco. Tijdens de burgeroorlog organiseerden hij en Mary Todd Lincoln middag- en avondrecepties voor het publiek waarbij wijn werd geserveerd.

President Theodore Roosevelt (1901-1909) vocht terug tegen valse krantenberichten (en de groeiende matigingsbeweging) over zijn alcoholgebruik tijdens zijn ambtsperiode door te getuigen: "Ik drink geen whisky of cognac; Ik drink geen bier; Ik drink soms lichte wijn. Thuis drink ik tijdens het avondeten misschien een glas of twee glazen witte wijn. Als ze bij een openbaar diner of een groot diner champagne hebben, neem ik een glas of twee glazen champagne."

Na een rechtszaak moest de redacteur van de krant toegeven dat hij ongelijk had.

Tegen het einde van het eerste ambtsjaar van president Franklin D. Roosevelt werd het verbod uiteindelijk ingetrokken met de goedkeuring van het Eenentwintigste Amendement, en werd er opnieuw wijn geserveerd tijdens de staatsdiners van het Witte Huis. Omdat First Lady Eleanor Roosevelt een edict uitvaardigde om tijdens deze diners binnenlandse wijnen te serveren, waren er officiële dankbetuigingen van directeuren van het California Wine Institute.

Of hij nu wel of niet van binnenlandse wijnen genoot, het is gedocumenteerd dat toen de Britse premier Winston Churchill in oorlogstijd Roosevelt bezocht, hij genoot van een glas sherry bij het ontbijt, whisky met frisdrank tijdens de lunch, champagne bij het avondeten, cognac na het avondeten en nog meer whisky en frisdrank.

John F. en Jacqueline Kennedy vermaakten zich met veel Franse wijnen, vooral Veuve Clicquot Champagne, een favoriet van de First Lady's, maar openden ook menig Californische wijn voor de gasten. Almaden Pinot Noir was de eerste Amerikaanse wijn die werd geserveerd tijdens een staatsdiner in 1961. Een Almaden Pinot Blanc werd geserveerd in 1962. De Kennedy's worden ook gecrediteerd voor het vestigen van veel van de tradities die vandaag de dag met het Witte Huis worden geassocieerd, waaronder de service van drie wijnen bij staatsdiners: licht wit bij het voorgerecht, rood bij het voorgerecht en champagne (of bruisend) bij het dessert.

Lyndon B. Johnson was de eerste president die de jonge Robert Mondavi uitnodigde voor een staatsdiner voor de Italiaanse president; daarna zouden Mondavi-wijnen jarenlang worden geserveerd tijdens diners in het Witte Huis.

Een Korbels-mousserende wijn werd geserveerd ter ere van de Apollo 11-astronauten tijdens een evenement georganiseerd door president Richard M. Nixon in Los Angeles. Nixon riep ook de hulp in van een andere mousserende wijn uit Californië, een Schramsberg Blanc de Blancs uit 1969, toen hij in 1972 met premier Zhou Enlai toostte op de betrekkingen tussen de VS en China.

Nixon, die vaak zelf de wijnen voor officiële evenementen selecteerde, gaf de voorkeur aan een Duitse Riesling bij het voorgerecht, een Californische Cabernet Sauvignon als hoofdgerecht en een Franse champagne bij het dessert. 'Tricky Dick', zoals hij bekend werd, was ook de inspiratie achter de praktijk van 'Pulling a Nixon', een wijnservies met twee niveaus waarbij een fijne selectie in Nixons glas werd gegoten terwijl andere gasten meer gewone wijnen kregen geserveerd. .

De regering van president Ronald Reagan “zag de belangstelling voor de wijnservice in het Witte Huis een niveau bereiken dat ongeëvenaard was sinds de tijd van Thomas Jefferson”, schrijft Ryan. “Reagan begreep het belang van wijn in entertainment en diplomatie, vooral in de jaren tachtig, toen wijn snel in populariteit groeide in de Verenigde Staten.”

Zoals het boek beschrijft: nadat de Canadese premier Pierre Trudeau voor het eerst een Jordan Cabernet Sauvignon uit 1976 proefde in het Witte Huis, bestelde hij een hele kist. Het was tijdens de Reagan State Dinners dat zowel California Zinfandel als Merlot voor het eerst werden geserveerd in het Witte Huis.

Toen koningin Elizabeth II George H.W. Bush in 1991 bezocht, bestonden de wijnen van het diner uit een Swanson Reserve Chardonnay, Shafer Hillside Select Cabernet Sauvignon en J Vineyards mousserende wijn uit 1987.

Bush ondertekende een wet waarin hij de laatste week van februari 1993 uitriep tot 'American Wine Appreciation Week', waarin onder andere werd erkend dat 'de geschiedenis van de wijndruiventeelt in de wereld meer dan 7.000 jaar teruggaat en voortduurt als een trotse traditie die wordt gevoed door de kleine boer in alle regio's van de Verenigde Staten... bestaande uit duizenden familieboerderijen, waarvan er vele van generatie op generatie worden doorgegeven, waardoor een verantwoord behoud van onze agrarische hulpbronnen wordt ondersteund."

President Bill Clinton schonk een Peter Michael Chardonnay uit 1991 en een Piper Sonoma Tête de Cuvée mousserende wijn uit 1985 aan de Zuid-Afrikaanse leider Nelson Mandela, evenals een Iron Horse Blanc de Blancs uit 1991 aan de Chinese president Jiang Zemin; President Barack Obama serveerde een Pride Mountain Vintner Select Merlot 2012 aan de Chinese president Xi Jinping.

Laten we uiteindelijk dit eens overwegen, niet van een Amerikaanse president, maar van een van Amerika's belangrijkste grondleggers en wijnliefhebbers, Benjamin Franklin: "Wijn maakt het dagelijks leven gemakkelijker, minder gehaast, met minder spanningen en meer tolerantie."

Bij Amazon: [link](#)

Hoe zit het eigenlijk in ons vorstenhuis?

Wordt daar wel eens Belgische wijn gedronken?

Wie het weet mag het me doorgeven!